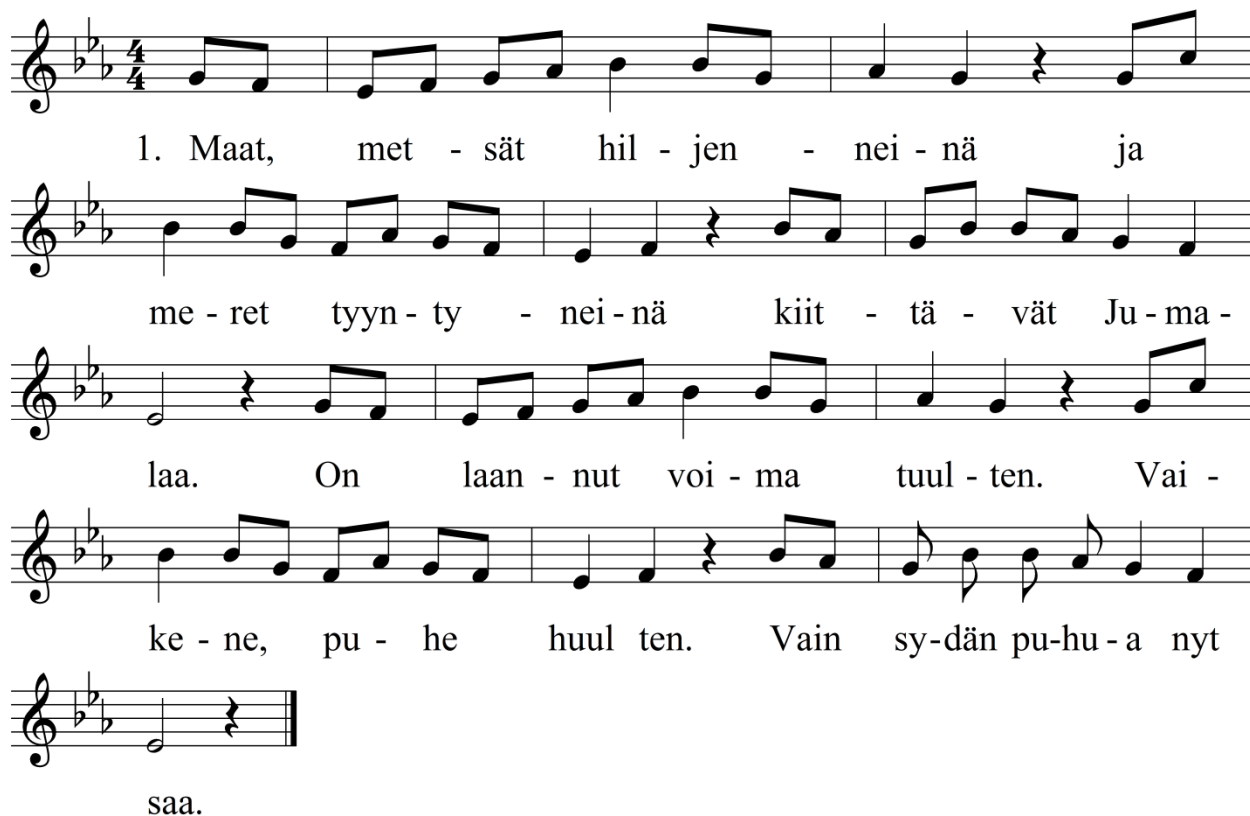

Siionin virsi 239 ehdotus

1. Maat, met - sät hil - jen - nei - nä ja
me - ret tyyn - ty - nei - nä kiit - tä - vät Ju - ma -
laa. On laan - nut voi - ma tuul - ten. Vai -
ke - ne, pu - he huul ten. Vain sy - dän pu - hu - a nyt
saa.

1. Maat, metsät hiljenneinä
ja meret tyyntyneinä
kiittävät Jumalaa.
On laannut voima tuulten.
Vaikene, puhe huulten.
Vain sydän puhua nyt saa.

2. On kukka nupussansa,
ja lintu laulultansa
jo yöksi uinahtaa.
Hiljentyy luomakunta.
Luojaltaan pyytää unta
myös ihmismieli rauhaisaa.

3. Nyt ihmettelen tässä,
näin, Herra, elämässä
lastasi talutat:
suot armolahjojasi,
hellintä hoitoasi
ja joka päivä armahdat.

4. Aamusta aamuun herään,
käyn ilta illan perään
rauhaasi nukkumaan.
Voin päivän päivään liittää,
kun hyvyyttäsi riittää
näin joka päivä uudestaan.

5. Sinua, Jumalani,
nyt kiitän iloissani,
kun tunnen voimasi.
On kaikki hallussasi,
soi taivas kiitostasi
ja koko luomakuntasi.

Johan Kahl
suom. E. Lagus,
uud, W. Malmivaara,
1938 ja 1984 vk-komiteat, J. Haavio 1962,
uud. M. Nuorva